

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecînd în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Bejenaru Victor și avocatul acestuia, Pelin Valeriu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, în cauza penală în privința lui:

Bejenaru Victor Petru, născut la 24.02.1959, originar din s. Pepeni, r-nul Sîngerei, viza de domiciliu în or. Călărași, str. Bojole 25, ap. 47, locuitor în mun. Chișinău, str. Măceșilor 10,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.06.2013 - 18.12.2014;

Instanța de apel: 28.01.2014 - 25.03.2015;

Instanța de recurs: 02.07.2015 - 13.10.2015.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 18 decembrie 2014, Bejenaru Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă din 6 770,79 (șase mii șapte sute șaptezeci) lei 79 bani cheltuieli pentru tratamentul medical, 4 750 (patru mii șapte sute cincizeci) lei - salariul ratat pe perioada de

cinci luni și cheltuieli pentru asistență juridică acordată în sumă de 3 000 (trei mii) lei și prejudiciul moral 20 000 (douăzeci mii) lei, iar în total suma de 34 520,79 (treizeci și patru mii cinci sute douăzeci) lei 79 bani.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 17 februarie 2013, aproximativ ora 12.10, Bejenaru Victor conducând autoturismul de model „SAAB 900” cu numărul de înmatriculare LV AG 255 cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care îl ghida, se deplasa în mun. Chișinău pe str. Nicolae Milescu Spătaru din direcția str. Petru Zadnipru spre str. Vadul lui Vodă.

În timpul deplasării, ghidînd mijlocul de transport specificat, conducătorul auto Bejenaru Victor nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele pct. 45) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), care prevede că, „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii: d) situația rutieră, 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” nu a permis efectuarea completă a manevrei de depășire a mijlocului de transport pe care îl conducea de către un alt vehicul din trafic, prin ce a încălcat cerințele pct. 53) alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), care prevede, că „conducătorului de vehicul ce urmează a fi depășit îi este interzis să creeze obstacole depășirii prin mărirea vitezei sau alte acțiuni ” și contrar prevederilor pct. 52) alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), care stipulează expres că, „vehiculele se depășesc numai pe partea stîngă” s-a angajat în depășirea pe partea dreaptă, avînd viteza de deplasare de 85 km/h, concomitent depășind limita permisă de viteză pentru tronsonul respectiv de drum, astfel încălcînd și prevederile pct. 47) alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), care stipulează expres că „ limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități de 5 km/h”, iar în scurt timp, manifestînd neglijența criminală în circumstanțele sus-expuse, cu partea din față-stîngă a mijlocului de transport de model „SAAB 9000” cu numărul de înmatriculare LV AG 255 a comis tamponarea pietonului Amurov Andrei Dumitru, care traversa regulamentar partea carosabilă a str. Nicolae Milescu Spătaru de la stînga la dreapta relativ sensului de deplasare al automobilului condus de Bejenaru Victor.

Conform raportului de expertiză auto-tehnică nr. 2341 din 05 aprilie 2013,

conducătorul automobilului de model „SAAB 9000” cu numărul de înmatriculare LV AG 255, Bejenaru Victor deplasându-se cu viteza de 50-85 km/h dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării obstacolului (pietonului), aplicând frînarea.

În rezultatul impactului, pietonul Amurov Andrei s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 488/D din 18 martie 2013, cu leziuni corporale sub forma fracturii deschise a femurului drept, fracturii închise a gambei stîngi, luxației umărului drept, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Valeriu Pelin și inculpatul Bejenaru Victor, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare și respingerea acțiunii.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

- declarațiile părții vătămate Amurov Andrei urmează a fi apreciate critic, deoarece partea vătămată se afla în stare de ebrietate gravă (0,3 mg);

- însuși Amurov Andrei a creat pericol pentru traficul de transport, ieșind de după obstacol. Microbuzul condus de Poluactov Iurie, cu gabarite mari, i-a creat un obstacol lui Bejenaru Victor și Amurov Andrei, care era în stare de ebrietate avansată (0,3 mg) și traversa strada în locul strict interzis pentru pietoni, nu era în câmpul de vizibilitate;

- învinuirea din 07.05.2013 a fost înaintată lui Bejenaru Victor fără a-i fi explicate drepturile, prin ce este ilegală și urmează a fi exclusă (de fapt, nu i s-au lămurit drepturile lui Bejenaru Victor, ce este o încălcare flagrantă, care duce la anularea învinuirii);

- la fel, lui Bejenaru Victor nu i s-a explicat art. 66 alin. (2) pct. 8 Cod de procedură penală în acel text (redacția) în care prevede legea, iar pct. 18¹, pct. 35 din alin. (2) art. 66 și alin. (2¹) art. 66 Cod de procedură penală, în general nu i-au fost explicate (f. d. 102);

- nu este componența elementelor constitutive ale infracțiunii: încălcare - depășirea vitezei, consecințe - trauma lui Amurov Andrei, legătura causală dintre încălcare și consecință lipsește. De aici rezultă că, vinovăția lui Bejenaru Victor pe cauza dată lipsește;

- acțiunea civilă înaintată de Amurov Andrei trebuie să fie respinsă din lipsa vinovăției lui Bejenaru Victor și invers, în accidentul rutier este vinovat Amurov Andrei, care era în stare de ebrietate avansată:

- la aplicarea pedepsei instanța de judecată trebuie să ia în considerație atît circumstanțele agravante, cît și circumstanțele atenuante, care sunt strict prevăzute de lege;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel a menționat că, necătînd la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut-o, faptul comiterii acțiunilor infracționale imputate este dovedit prin *declarațiile părții vătămate Amurov Andrei, a martorului Poluăctov Iurie, a expertului Timuș Andrei, prin procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 17.02.2013, prin schița accidentului rutier, prin procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 20.02.2013, prin raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2341 din 05.04.2013, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 488/D din 18.03.2013.*

Prin urmare, Colegiul a constatat că instanța de fond analizînd probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești a stabilit o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Bejenaru Victor încadrarea juridică corespunzătoare, și anume *art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății.*

Colegiul penal nu a reținut argumentele apărării referitor la faptul că, declarațiile părții vătămate Amurov Andrei urmau să fie apreciate critic din motiv că, partea vătămată se afla în stare de ebrietate, or, din materialele cauzei s-a constatat că, acesta traversa regulamentar partea carosabilă a str. Nicolae Milescu Spătaru de la stînga la dreapta relativ sensului de deplasare al automobilului condus de inculpatul Bejenaru Victor.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul care se afla la volanul automobilului de model „SAAB 9000”, cu numărul de înmatriculare LV AG 255, deplasîndu-se cu viteza de 85 km/h nu ar fi putut evita tamponarea pietonului prin frînare, ori acesta nu a respectat norma privind viteza prescrisă pe acel segment de drum, astfel ultimul a avut posibilitatea de a se deplasa regulamentar cu viteza minimă, în acest caz obstacolul ar fi putut fi văzut, aplicată frînarea și evitată tamponarea pietonului Amurov Andrei.

La fel, nu au fost reținute afirmațiile apărării referitor la faptul că, microbuzul condus de Poluactov Iurie, cu gabarite mari, i-a creat un obstacol lui Bejenaru Victor și partea vătămată Amurov Andrei care era în stare de ebrietate avansată și traversa strada în locul strict interzis pentru pietoni, nu era în cîmpul de vizibilitate a lui Bejenaru Victor, deoarece inculpatul în timpul deplasării urma să atragă atenție la pieton, care reprezintă un obstacol, respectiv, inculpatul urma să frîneze sau să oprească, dar să nu accelereze.

Astfel, instanța de apel a precizat că, în urma încălcării regulilor de circulație de către inculpatul Bejenaru Victor a fost tamponat Amurov Andrei, iar conform raportului de expertiză medico-legală nr. 488/D din 18 martie 2012 la Amurov Andrei s-a stabilit: „fractura deschisă a femurului drept, fractura închisă a gambei stîngi, luxația umărului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă”.

Critica adusă de către apărare referitor la faptul că, învinuirea din 07.05.2013 a fost înaintată lui Bejenaru Victor fără a-i fi explicate drepturile, prin care fapt învinuirea este ilegală și urmează a fi exclusă, nu a fost acceptată de către instanța de apel, or, la materialele cauzei penale este anexat procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor învinuitului din 07.05.2013 care a fost semnat de către procuror, de apărătorul Valeriu Pelin și de inculpatul Bejenaru Victor (*f.d. 102*). Totodată, a fost adus la cunoștință procesul-verbal de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentare a materialelor din 07.05.2013, iar învinuitul Bejenaru Victor și apărătorul său Valeriu Pelin careva cereri sau demersuri nu au formulat (*f.d. 109*).

Referitor la acțiunea civilă, Colegiul penal a considerat că, solicitarea apărării privind respingerea acesteia din lipsa vinovăției lui Bejenaru Victor, respectiv, în producerea accidentului rutier este vinovat Amurov Andrei, care era în stare de ebrietate avansată este una neîntemeiată, or, vinovăția inculpatului Bejenaru Victor în comiterea infracțiunii incriminate prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal a fost demonstrată pe deplin prin materialul probatoriu administrat la cauza penală, respectiv, instanța de fond just a soluționat și acțiunea civilă iar, în conformitate cu prevederile art. 219 Cod de procedură penală, respectiv, art. art. 1398, 1410, 1422, 1423 Cod Civil.

Colegiul penal a reținut că, instanța de fond la stabilirea pedepsei penale inculpatului a ținut cont de prevederile art. art. 7, 75 Cod penal și anume, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite că, infracțiunea săvârșită de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, de personalitatea celui vinovat, de rolul acestuia la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Circumstanțele care atenuază sau care agravează răspunderea inculpatului Bejenaru Victor conform art. art. 76, 77 Cod penal, instanța de fond nu a stabilit.

De asemenea, Colegiul penal a respins ca fiind neîntemeiată critica apărării referitor la faptul că, în conformitate cu art. 33 alin. (2) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu putea examina cauza, or, recuzarea înaintată de avocatul Valeriu Pelin instanței de judecată a făcut obiectul examinării

de către instanța de judecată, respectiv, prin încheierea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2013 s-a respins ca neîntemeiată cererea de recuzare a judecătorului Ion Bulhac înaintată de inculpatul Bejenaru Victor și avocatul acestuia, Pelin Valeriu de la examinarea cauzei penale.

5. Împotriva deciziilor menționate recurs ordinar a declarat inculpatul și avocatul acestuia, Pelin Valeriu, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare sau prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu respingerea acțiunii civile.

În motivarea recursului inculpatul indică că vina în săvârșirea infracțiunii incriminate o recunoaște și solicită aplicarea unei pedepse fără privațiune de libertate, însă avocatul acestuia are o poziție separată, prin care solicită pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Bejenaru Victor.

Avocatul menționează că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel, că declarațiile părții vătămate trebuie apreciate critic, deoarece se afla în stare de ebrietate avansată și nu traversa strada în locul destinat pentru trecerea pentru pietoni, creînd pericol pentru traficul de transport și conform pct. 4 din expertiză se indică direct că inculpatul nu dispunea de posibilitatea tehnică să evite accidentul rutier.

Mai mult, recurentul invocă faptul că inculpatului i-a fost înaintată învinuirea fără a i se explica drepturile. De asemenea, instanțele de fond nu au luat în considerație circumstanțele atenuante și agravante.

6. Asupra recursului a depus referință partea vătămată Amurov Andrei, prin care s-a expus pentru respingerea acestuia ca fiind nefondat și neîntemeiat, deoarece acțiunile inculpatului corect au fost calificate în baza articolului incriminat.

7. Judecînd recursul ordinar și verificînd legalitatea hotărîrii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci cînd hotărîrea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate în acest articol.

Recurenții invocă drept temei de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă din textul acestuia rezultă și pct. 8) al aceluiași articol, deoarece avocatul precizează că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate.

Colegiul lărgit, verificând argumentele recursului, în raport cu materialele cauzei și decizia instanței de apel care este recurată, constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de avocat.

La fel, Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă de menținere a sentinței instanței de fond, care este expusă desfășurat și argumentat în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de avocat în apel, precum și de partea acuzării în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 13-18, Vol. II), specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului declarat de avocat în numele inculpatului, pronunțînd o hotărîre legală.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel invocată de recurenți în cererea de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, Colegiul penal lărgit reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Așa dar, instanța de recurs pornind de la temeiul invocat de recurenți pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel* și analizîndu-l în raport cu textul deciziei atacate, constată că instanța de apel și-a motivat decizia conform prevederilor legislației procedurale penale.

Mai mult ca atît, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atît timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat,

de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, just a concluzionat că instanța de fond, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Bejenaru Victor încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o reapreciere proprie, justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii încriminate. Decizia instanței de apel cuprinde răspunsul la toate argumentele invocate de avocat, fiind specificate motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Privitor la pretinsa încălcare a pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul relevă că potrivit dispoziției punctului respectiv: *„hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii”*, însă nici acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

Sub aspectul situației de *„neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

La caz, se constată că atît instanța de fond cît și instanța de apel a cercetat toate probele administrate în cauză și le-a dat o apreciere obiectivă, care în ansamblul, au confirmat vinovăția inculpatului de cele imputate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată minuțios în textul prezentei decizii și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Deși avocatul pe întreg procesul penal are o poziție separată de cea a clientului său invocînd faptul că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de apel întemeiat a conchis că aceasta nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel și recurs, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu judiciar și dovedesc cu certitudine vinovăția lui Bejenaru Victor în cele imputate. Versiunea avocatului este combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată a fost stabilit

cu certitudine că acțiunile lui Bejenaru Victor întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Mai mult ca atât, cu toate că recurenții critică declarațiile părții vătămate, Colegiul menționează că acestea sunt confirmate prin: *schiza accidentului rutier anexată la procesul verbal de cercetare la fața locului din 17.02.2013* (f.d. 10, Vol. I), *raportul de expertiză nr. 2341 din 05.04.2013* (f.d. 77-80, Vol. I), prin care s-a concluzionat că urmele de frînare de 37,0 metri proiectate în condițiile producerii accidentului rutier dat, corespund vitezei automobilului condus de Bejenaru Victor, pînă la frînare 85 km/h. Doar pentru cazul cînd pietonul s-a deplasat din momentul apariției obstacolului pentru mișcare în cîmpul de vizibilitate a conducătorului și pînă la locul tamponării, timp de 6 secunde (conform datelor din ordonanță) conducătorul automobilului de model „SA AB 9000” cu numărul de înmatriculare LV AG 255, Bejenaru Victor deplasîndu-se cu viteza de 50, 85 km/h, dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării obstacolului (pietonului) aplicînd frînarea și raportul de expertiză medico-legală nr. 488/D din 18.03.2013, prin care s-a constatat că partea vătămată s-a ales cu vătămări corporale sub forma fracturii deschise a femurului drept, fracturii închise a gambei stîngi, luxației umărului drept, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporal gravă.

Colegiul atestă faptul că conform probelor enumerate mai sus în acțiunile inculpatului este prezentă *latura obiectivă*, deoarece dînsul a încălcat regulile de securitate a circulației, care au cauzat din imprudență vătămarea corporală gravă a părții vătămate, iar fapta acestuia a dus și la încălcarea cerințelor pct. 45) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Totodată, este prezentă și *latura subiectivă*, care se caracterizează prin vinovăție sub forma imprudenței (atît în modalitatea neglijenței, cît și în cea a încrederii exagerate în sine). La calificarea faptei săvîrșite din neglijență, se i-a în considerare faptul că în fiecare caz urmează să se stabilească nu doar obligația de a respecta regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dar și posibilitatea persoanei de a le respecta și prevedea consecințele prejudiciabile. Or, această posibilitate ar putea fi limitată de anumite circumstanțe obiective sau subiective.

De asemenea, instanța de recurs menționează că poziția avocatului nu este una legată de poziția inculpatului, deoarece solicită achitarea acestuia pe motiv că nu este vinovat, însă inculpatul în recursul ordinar înaintat declară că își recunoaște vina în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, se căiește sincer și solicită o pedeapsă fără privațiune de libertate.

Și la acest capitol Colegiul lărgit precizează că instanța de apel corect a menținut soluția instanței de fond referitor la stabilirea pedepsei, luîndu-se în

considerație prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite care face parte din categoria infracțiunilor grave, personalitatea celui vinovat, rolul acestuia la săvârșirea infracțiunii, circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, iar careva circumstanțe care atenuează sau care agravează răspunderea lui Bejenaru Victor conform art. art. 76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Prin urmare, în acest context, Colegiul susține atitudinea instanței de apel și conchide că pedeapsa penală aplicată în privința lui Bejenaru Victor corect a fost individualizată, reieșind din faptul că, ultimul în cadrul ședințelor de judecată în instanța de fond și de apel nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, nu a recuperat paguba materială părții vătămate Amurov Andrei, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în coraport cu fapta săvârșită, pedeapsă de natură să atingă scopul pedepsei penale privind restabilirea echității sociale, corectarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Referitor la motivul recurențelor precum că inculpatului i-a fost înaintată învinuirea fără a i se explica drepturile, Colegiul menționează că la materialele cauzei penale este anexat procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor învinuitului din 07.05.2013, care a fost semnat de către procuror, de apărătorul Valeriu Pelin și de inculpatul Bejenaru Victor (f.d. 102). Totodată, prin procesul-verbal de informare despre finisarea urmăririi penale și prezentare a materialelor din 07.05.2013 învinuitului Bejenaru Victor și apărătorului Valeriu Pelin, careva cereri sau demersuri nu au fost formulate (f.d. 109).

Prin urmare, criticele formulate de recurenți menționate la pct. 5 din decizie sunt identice cu cele invocate în cererea de apel, iar instanța de apel nu era obligată de a face o motivare asupra fiecărui argument, limitându-se doar la verificarea legalității și temeiniciei hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, verificând suplimentar probele cercetate în instanța de fond în raport cu motivele apelului declarat, adoptând o decizie care corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs constată că temeiurile invocate de recurenți se combat prin materialele cauzei și nu se semnalizează în esență presupusele erori de drept, astfel încât, hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel, acceptate și de către instanța de recurs care în totalitatea lor resping argumentele recursului.

În acest context, Colegiul concluzionează că argumentele invocate de către recurenți în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil concluzia de respingere a recursului ordinar declarat, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul Bejenaru Victor și avocatul acestuia, Pelin Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, în cauza penală în privința lui Bejenaru Victor, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 10 noiembrie 2015.

Președinte:

Judecători:

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun